

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 2055 van 27 september 2007
in de zaak X/ IVde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Iraakse nationaliteit, op 10 februari 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DUPONT loco advocaat M.-C. WARLOP en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 20 april 2004 het Rijk binnen en diende op 21 april 2004 een asielaanvraag in. Op 27 april 2004 werd zijn asielaanvraag ontvankelijk verklaard. Op 24 januari 2007 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *"Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit, bent u een sjiietische Arabier, afkomstig uit Bagdad in Centraal-Irak. Sinds 1987 zou u lid geweest zijn van de Baathpartij van voormalig president Saddam Hussein. U zou een universitaire opleiding hebben gevolgd in lichamelijke opvoeding. Na het behalen van*

uw diploma in 1994 zou u beginnen werken zijn als bewaker van het telecommunicatiegebouw van het Olympisch Comité in Bagdad. U zou dit werk blijven uitvoeren zijn totdat de oorlog uitbrak. Op 9 april 2003, de dag van de val van Bagdad, zou u besloten hebben om onder te duiken, meerbepaald in een nabijgelegen moskee bij een zekere X, een goede vriend van u. Op 17 oktober 2003 zou u Irak ontvlucht zijn en via Istanbul (Turkije) naar België gereisd zijn, waar u op 19 april 2004 aankwam. Dezelfde dag vroeg u in België asiel aan."

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (R.v.St., X, nr. 118.506, 22 april 2003).
3. Nopens de vluchtelingenstatus.
 1. Ter zitting verduidelijkt verzoeker dat op pagina 6 van het verzoekschrift "Olympisch stadion" gelezen dient te worden als "Olympisch Comité".
 2. Nopens de insluitingsclausules.
 1. Verzoeker toont aan dat hij lid was van de Baathpartij van voormalig president Saddam Hussein, en dat hij bewaker was bij het Olympisch Comité te Bagdad. Hij verklaart tevens aan dat hij er vrijwillig is toegetreden op een moment dat het Olympisch Comité onder Uday, zoon van voormalig president Saddam Hussein, reeds bestond. Tevens verklaart hij dat hij, gewapend met een Kalashnikov en een antitankwapen, tot en met de val van Bagdad het gebouw bleef bewaken en verdedigen.
 2. De bestreden beslissing trekt noch verzoekers identiteit noch zijn hoedanigheid van bewaker bij het Olympisch Comité in twijfel. Verzoeker bewijst zijn werkzaamheden bij het Olympisch Comité met de nodige documenten.
 3. De bestreden beslissing meent dat verzoeker niet aantoont dat hij actief vervolgd werd op het ogenblik van het verlaten van zijn land. Verzoeker heeft inderdaad onduidelijke en onnauwkeurige verklaringen afgelegd over wie hem zocht, wanneer dit was en wat er met zijn broer is gebeurd. Zijn verklaringen dat hij de tolk niet vertrouwde en daarom niet duidelijker was, blijft een loze bewering die niet geconcretiseerd wordt in het verzoekschrift noch nader wordt toegelicht.

Verweerder benadrukt terecht *“dat van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij van in het begin van zijn asielprocedure de essentiële elementen van zijn asielrelaas op een correcte en coherente wijze aanbrengt, in het bijzonder de elementen die de directe aanleiding van zijn vlucht zijn geweest.”*

4. Verzoeker behoorde tot een deel van het repressieapparaat van het regime van Saddam Hoessein. Verzoeker is na de val het regime van Saddam Hussein gevlucht. In zijn verzoekschrift en ter terechtzitting stelt hij dat hij nu geen kansen meer heeft in Irak. Hij verwijst hierbij naar rapporten van de UNHCR en ECRE en naar de kranten Le Figaro en Libération. Verzoeker zal als (voormalig) lid van de Baathpartij inderdaad uit zijn functie ontheven zijn. Vermoedelijk wordt het hem niet toegestaan weer een overheidsfunctie te bekleden en dient hij een veiligheidsonderzoek te ondergaan. Verzoeker zal zijn voorrechten verliezen en mogelijk niet in aanmerking komen voor pensioen of andere betalingen van de overheid. Zijn verklaringen over mogelijke vervolgingen zijn niet geconcretiseerd en zoals boven vermeld, niet eenduidig. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij zijn land verliet omwille van vervolging in de zin van de insluitingsclausules van het vluchtelingenverdrag.

4. Nopens de uitsluitingsclausules.

1. Verzoeker stelt ter terechtzitting dat de situatie in Irak gewelddadiger geworden is en hij als voormalig lid van de Baath' te vrezen heeft. Ter zitting werden de partijen daarop gewezen op de mogelijke toepassing van de uitsluitingsclausules van de Geneefse conventie. Verzoeker stelt dat de uitsluitingsgronden “niet aanwezig zijn”, zonder dit nader toe te lichten of te ondersteunen met argumenten.
2. Artikel 55/2 van de wet bepaalt: *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1 D, E of F van het Verdrag van Genève. Dit is van ook toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven of daden.”*
1. Artikel 1F a) van de Geneefse conventie bepaalt: *“De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen.”*
2. In artikel 7 van het Statuut van Rome wordt onder andere de volgende handelingen opgesomd: a) moord, e) gevangenneming of elke andere ernstige beroving van de lichamelijke vrijheid in strijd met de fundamentele regels van internationaal recht, f) marteling, g) verkrachting, k) andere onmenselijke handelingen van vergelijkbare aard waardoor opzettelijk ernstig lijden of ernstig lichamelijk letsel of schade aan de geestelijke of lichamelijke gezondheid wordt veroorzaakt.

3. Artikel 1F is een uitzonderingsbepaling met bijzonder zware gevolgen en moet, inzonderheid wat de vaststelling en de kwalificatie van de feiten betreft, met de grootste omzichtigheid worden toegepast. Bij uitsluiting op grond van voormeld artikel 1F moet verzoeker dan ook de kans krijgen op een dienstig verweer wat betreft de in aanmerking te nemen misdrijven, wat onder meer de mogelijkheid veronderstelt om de in zijnen hoofde veronderstelde laakbare gedragingen te weerleggen en zich desbetreffend te rechtvaardigen, teneinde aan de vereisten gesteld door het algemeen rechtsbeginsel van de rechten van verdediging te voldoen.
3. Ter zitting werd gewezen op de praktijken van het Olympisch Comité waar verzoeker tien jaar gewerkt heeft met name tot aan de val van Bagdad. Verzoeker bevestigt dat het Iraaks Olympisch Comité reeds voor zijn aanstelling onder de leiding stond van Uday Hussein, de oudste zoon van Saddam Hussein. Verzoeker stelt dat hij niet verantwoordelijk gesteld kan worden voor diens misdrijven te meer daar hij niet zonder meer uit het Olympisch Comité terug kon treden en daar het niet zijn persoonlijke wil was noch zijn intentie om aan deze wanpraktijken deel te nemen. Gevraagd of daardoor de daden gerechtvaardigd waren, antwoordt verzoeker dat het intentionele element niet aanwezig is. Gevraagd of hij dan zelf toegeeft dat hij als militair beschouwd dient te worden, en hij zich enkel teruggetrokken heeft op het moment van de val van Bagdad, antwoordt verzoeker dat hij niet anders kon, en dat hij zelf vervolgd zou worden.
4. Uday Hussein voerde tezamen met het Olympisch Comité ook de fedayeen aan, een paramilitair apparaat dat in het midden van de jaren negentig door Saddam Hoessein was opgericht en een aantal veiligheidstaken had. Het is van publieke bekendheid dat Uday zowel de fedayeen als het Olympisch Comité gezamenlijk voor zijn eigen politieke en financiële belangen gebruikte. Dit en de getuigenissen van gefolterde sportslui, leidde tot de uitsluiting van het Iraaks nationaal Olympisch Comité uit het Internationale Olympisch Comité (www.iraqfoundation.org en *Algemeen ambtsbericht Centraal-Irak, November 2002*).
5. Verzoeker stelt dat hij tot de Amerikaanse bombardementen het gebouw van het Olympisch Comité heeft verdedigd. Publieke bronnen stellen herhaaldelijk dat in het complex van het Olympisch Comité activiteiten plaatsgrepen die ver buiten de sport reikten. Dit gebouw bevatte naast folterkamers, een kelder met een dertigtal cellen waar atleten en andere in Uday's ongenade gevallen personen, werden gevangengenomen of verminkt onder meer door amputatie en brandmerking. Op het ogenblik van de Amerikaanse bombardementen zaten er vijftien vrouwen, waarvan er 4 overleden waren, in de gevangenen van het Olypisch Comité (www.bbc.co.uk, www.indict.org.uk en *HOME OFFICE Iraq Country Report* april 2004).
6. Uit onder meer het bovenvermelde blijkt dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker als lid van het Olympisch Comité deelnam aan het plegen van misdrijven tegen de menselijkheid in de zin van artikel 1F(a) van het vluchtelingenverdrag inhouden of de deelname aan de beslissing en/of voorbereiding of de uitvoering ervan.
1. Verzoeker bevestigt ter terechtzitting dat hij vrijwillig toegetreden is tot het Olympisch Comité van Uday, van wie het gewelddadig karakter van publieke bekendheid was. Verzoeker licht in zijn verzoekschrift zelf toe over "*de verandering van het Olympisch Comité door de zoon van Saddam Husein in een*

soort van niet-officiële militaire structuur na de oorlog van Koeweit” toen hij “de omloop van wachter steeds gewapend moest verwezenlijken”. Ter zitting verduidelijkt verzoeker dat bovenstaande lezing klopt, in tegenstelling tot wat er in het verzoekschrift staat, namelijk “dat bij de verandering van het Olympisch stadion [bedoeld wordt Olympisch Comité] in niet-officiële een soort van militaire structuur (...)”.

2. Verzoeker was dus tien jaar lang rechtstreeks betrokken bij grootschalige en systematische misdrijven tegen de menselijkheid die gericht waren tegen de burgerbevolking zoals bepaald in artikel 7 van het Statuut van Rome van het Internationaal Strafhof (U.N. Doc. A/CONF.183/9 (1998) geratificeerd door België op 28 juni 2000).
3. Verzoeker kan zich dan ook niet onttrekken aan zijn individuele verantwoordelijkheid; zijn verklaring ter terechtzitting dat hij niet schuldig kan worden gesteld omdat hij niet intentioneel handelde kan niet worden weerhouden. Verzoeker ontkent vooreerst niet dat misdrijven gepleegd werden noch dat deze bekend waren maar stelt enkel dat hij niet de bedoeling had misdadig te handelen. Verzoeker is echter vrijwillig toegetreden tot een instantie bekend om haar gewelddadig optreden en heeft onafgebroken gedurende tien jaar bijstand verleend de opdrachten van Uday Hussein. Ten slotte moet benadrukt worden dat hij deze taak is blijven uitoefenen tot en met de val van Badgad; tot wanneer het regime militair verslagen was en dit niettegenstaande hij toen al had kunnen afstand nemen van zijn werkgever. Verzoeker behoort dus tot de loyale leden van het voormalige regime die gewapenderhand tot het einde hebben gestreden. Verzoeker kan zich aldus niet beroepen op een gebrekkige of ontbrekende mens rea.
4. Gelet op het bovenvermelde zijn er ernstige redenen om te veronderstellen dat verzoeker betrokken was bij ernstige misdrijven en dient hij uitgesloten te worden uit toepassing van de Geneefse conventie op basis van artikel 1 F a).

5. Nopens de subsidiaire bescherming.

1. Ondergeschikt vordert verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus, op basis van dezelfde redenen als diegene die hij aangehaald heeft voor het verkrijgen van het vluchtelingenstatuut.
2. Artikel 55/4 van de vreemdelingenwet bepaalt: *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat: a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven; b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties; c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd; Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden”.*

3. Gezien bovenvermelde redengevingen zijn er ernstige redenen om aan te nemen dat hij deelgenomen heeft aan misdrijven tegen de menselijkheid.
4. Ten overvloede kan worden toegevoegd dat verzoekers verklaringen ter terechtzitting over zijn hoedanigheid als lid van een paramilitaire organisatie ondubbelzinnig van aard zijn en dermate feitelijk zijn dat verzoeker niet kan beschouwd worden burger in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig september tweeduizend en zeven door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. B. AUGUSTEYNS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

B. AUGUSTEYNS.

K. DECLERCK.